Java-projekt @ ZEMRIS

Java tečaj

3. dio Apstraktni razredi. Sučelja. Anonimni razredi.

© 2019.

Pretpostavimo da na raspolaganju imamo razred Slika:

```
- public int getSirina() {...}
- public int getVisina() {...}
- public void upaliTocku(int x, int y)
    {...}
- public void ugasiTocku(int x, int y)
    {...}
```

- Kako najlakše postići da se naši geometrijski likovi mogu iscrtavati?
- Proširimo razred Geometrijskilik S dvije metode:

```
- public boolean sadrziTocku(int x, int y)
{...}
- public void popuniLik(Slika slika)
```

{...}

 Zadatak metode sadrziTocku jest utvrditi sadrži li trenutni lik predanu točku (x,y)

No kako to utvrditi? Geometrijskilik je bazni razred za svaki lik – informacija koje točke lik sadrži ovdje nije dostupna

- Rješenje 1
  - sadržiTočku uvijek vraća false
  - Svaki razred koji nasljedi
     Geometrijskilik mora override-ati
     navedenu metodu kako bi ispravno
     vraćao informaciju o sadržanim točkama

- Zadatak metode popunilik jest nacrtati sliku lika
- Nemoguće bez da znamo koji je to lik?
  - Ne! Možda neefikasno, ali ne i nemoguće!
  - Za svaku točku slike pitaj lik sadrži li tu točku, i ako da, upali je!

```
public class GeometrijskiLik {
 public boolean sadrziTocku(int x, int y) {
     return false;
 public void popuniLik(Slika slika) {
```

Zahvaljujući polimorfizmu, metoda popunilik će za svaki konkretan lik pozivati njegovu redefiniranu metodu sadrziTocku(...), i uspješno obaviti crtanje

Apstraktni razred – primjer 1

```
public static void main(String[] args) {
 Slika slika = new Slika(40, 40);
 Linija 11 = new Linija(10, 10, 30, 30);
 l1.popuniLik(slika);
 Pravokutnik p = new Pravokutnik(2, 20, 10, 15);
 p.popuniLik(slika);
 Pravokutnik p2 = new Pravokutnik(30, 4, 2, 2);
 p2.popuniLik(slika);
 slika.nacrtajSliku(System.out);
```

- Opisana metoda popunilik je spora!
- Konkretni likovi mogu obaviti redefiniranje i te metode, i dodatno je ubrzati.
- Primjerice
  - -Linija: bresenhamov postupak
  - Pravokutnik: dvije ograničene for petlje

- Ponovno rješenje 1
  - sadržiTočku UVijek Vraća false
  - Svaki razred koji nasljedi Geometrijskilik mora nadjačati navedenu metodu kako bi ispravno vraćao informaciju o sadržanim točkama
  - _ -----
  - Kako postići ovaj mora?

- Rješenje 2
  - Objektno orijentirana paradigma
     poznaje pojam apstraktne metode –
     metoda za koju se definira signatura, ali
     ne i implementacija:
     public abstract boolean sadrziTocku(int x, int y);
  - Razred koji sadrži barem jednu ovakvu metodu također je apstraktan i mora biti definiran kao:
    - public abstract class ImeRazreda {...}

- Rješenje 2
  - Nije moguće stvarati primjerke apstraktnih razreda jer nisu potpuno definirani (nedostaju neke metode)
  - Apstraktni razred nužno je naslijediti!
  - Razred koji ga nasljeđuje može definirati sve njegove apstraktne metode, ali i ne mora – tada je i on apstraktan i ne možemo stvarati njegove primjerke

- Uporaba apstraktnih razreda
  - Ponuditi osnovu za definiranje drugih razreda
  - Nudi implementaciju svih dijeljenih algoritama
  - Metode u kojima se konkretni razredi razlikuju definira apstraktnima, čime ih prisiljava da ih definiraju

- Sučelje možemo poistovjetiti sa potpuno apstraktnim razredom – razredom koji definira niz apstraktnih metoda
- Java ipak razlikuje razred od sučelja
- Sučelje se definira ključnom riječi interface (a ne class kao kod razreda)

- Sučelje na elementarnoj razini možemo poistovijetiti s popisom metoda koje svaki razred koji ga implementira mora imati
- Terminološki, razredi se nasljeđuju: class A extends B {} a sučelja implementiraju: class A implements I {}

Za razliku od modela nasljeđivanja gdje razred može imati samo jednog roditelja, Java razredima dozvoljava da implementiraju proizvoljan broj sučelja:

class A implements I1, I2, I3 {....}

Sučelja i nasljeđivanje se međusobno ne isključuju! Primjerice, ispravno je napisati:

```
class B
extends A
implements I1, I2, I3 {....}
```

- Navedemo li samo signaturu metode:
  - Metoda je po definiciji javna i apstraktna
  - Nije moguće smanjiti vidljivost metode
  - Sljedeći primjer definira dvije istovrsne metode (preferiramo kraće – čitljivije!)

```
interface X {
  int getNumber1();
  public abstract int getNumber2();
}
```

- Od Jave 8, sučelja mogu ponuditi i pretpostavljene implementacije metoda
  - Ispred metode navodi se ključna riječ
     default
  - Ta se implementacija koristi ako razred ne ponudi svoju

```
interface X {
  default int getNumber() { return 42; }
}
```

- Od Jave 8, sučelja mogu ponuditi i pretpostavljene implementacije metoda
  - Pretpostavljene metode mogu pozivati druge metode sučelja; npr.

```
interface Collection {
  int size();
  default boolean isEmpty() {
    return size()==0;
  }
}
```

- Sučelje može definirati konstante
  - One se tretiraju kao javne, statičke i finalne
  - Nije moguće smanjiti vidljivost
  - Sljedeći primjer definira dvije istovrsne konstante

```
interface MathConstants {
  double PI = 3.14;
  public static final E = 2.71;
}
```

- Od Jave 8, sučelja mogu ponuditi i statičke metode
  - Ispred metode navodi se ključna riječ
     static
  - Po definiciji metoda je javna i nije moguće smanjiti vidljivost

```
interface X {
   static int getNumber() { return 42; }
}
```

Sučelja vs apstraktni razredi

- Apstraktni razred je razred
  - Dobro rješenje za definirati osnovu za izvođenje novih razreda
  - Može ponuditi implementaciju zajedničkih algoritama

Sučelja vs apstraktni razredi

- Sučelje je "popis"!
  - Dobro rješenje za dodavanje
     "karakteristika" postojećim razredima
  - Funkcionira neovisno o strukturi
     nasljeđivanja: razred koji već ima
     definiranu strukturu nasljeđivanja može
     implementirati proizvoljna sučelja

Sučelja vs apstraktni razredi

- Sučelje je "popis"!
  - Izuzetno često korišteni u Javi
  - Susrest ćemo se s njima uskoro kod
     Collection Frameworka i Swinga
  - Omogućava razdvajanje implementacije i "obećane" funkcionalnosti
  - Može se shvatiti i kao "pogled" kroz koji se vidi neki objekt

 Objekti koji jedan broj transformiraju u neki drugi

```
interface Transformer {
  double transform(double value);
}
class Add3Transformer implements Transformer {
  public double transform(double value) {
    return value + 3;
  }
}
```

```
Transformer t = new Add3Transformer();
double x = t.transform(2.5);
```

 "Anonimni razred" je konstrukt koji omogućava stvaranje primjerka razreda koji definiramo na mjestu na kojem stvaramo i sam objekt

```
Transformer t = new Transformer() {
   public double transform(double value) {
     return value + 3;
   }
}
double x = t.transform(2.5);
```

 Metode anonimnog razreda vide iz vanjskog konteksta samo lokalne varijable koje su konstante ili efektivno konstante

```
Transformer t = new Transformer() {
   public double transform(double value) {
     return value + OFFSET;
   }
}
Transformer t2 = (double value) -> {
     return value + OFFSET;
   };
```

```
Transformer t = new Transformer() {
   public double transform(double value) {
     return value + OFFSET;
   }
}
Transformer t2 = value -> {
     return value + OFFSET;
   };
```

```
Transformer t = new Transformer() {
   public double transform(double value) {
     return value + OFFSET;
   }
}
Transformer t2 = value -> value + OFFSET;
```

```
Transformer t = new Transformer() {
   public double transform(double value) {
     return Math.sin(value);
   }
}
Transformer t2 = Math::sin;
```

- Bitna razlika između lambde i anonimnog razreda
  - Na razini jezika: lambda ne unosi novi doseg; anonimni razred to čini pa u njemu this je referenca na njegov objekt
  - Lambdu možemo definirati samo nad sučeljem koje ima **jednu** apstraktnu metodu
    - Takva sučelja nazivamo funkcijskim sučeljima (@FunctionalInterface)

- Bitna razlika između lambde i anonimnog razreda
  - Na razini JVM-a: lambda ne generira zasebnu class datoteku (što radi definicija anonimnog razreda) već svoj kod obično "donira" u class datoteku matičnog razreda; brže za "učitavanje"

- Bitna razlika između lambde i anonimnog razreda
  - Objekti definirani kao lambde koje ne hvataju lokalne varijable izvana (tzv. non-capturing lambdas) se keširaju na mjestu stvaranja (ušteda memorije); sljedeći kod alocira samo jedan objekt iako je u petlji

```
double[] polje = {1,2,3};
for(int i = 0; i < polje.length; i++) {
  Transformer t2 = Math::sin;
  polje[i] = t2.transform(polje[i]);
}</pre>
```

Ključna riječ var

Lokalne varijable možemo definirati s
 var umjesto navođenjem tipa

```
Transformer t = new Transformer() {
   double sum = 0.0;
   public double transform(double value) {
      sum += value; return value + 1;
   }
}
double x = t.transform(2.5);
System.out.println(t.sum);
```

Ključna riječ var

Lokalne varijable možemo definirati s
 var umjesto navođenjem tipa

```
var t = new Transformer() {
  double sum = 0.0;
  public double transform(double value) {
    sum += value; return value + 1;
double x = t.transform(2.5);
System.out.println(t.sum);
Transformer t2 = t;
                           OK! "t" je primjerak razreda koji ima sum!
OK! "t" je primjerak razreda koji je "kastabilan" u Transformer.
```